

hun overhovedet ikke havde været til stede under den lange finanslovdebat, vi har haft i dag. Fru Pia Gjellerup bruger således hele andet indlæg på at efterlyse svar på nogle spørgsmål, som fru Pia Gjellerup selv stillede i sit første indlæg i formiddags. Må jeg ikke bede fru Pia Gjellerup om at læse udskriften af Folketingets forhandlinger i stedet for bruge Folketingets tid her i en sen eftermiddagsstund.

Jeg svarede fru Pia Gjellerup, og jeg bad tre gange fru Pia Gjellerup om at høre efter, men fru Pia Gjellerup var så dybt optaget af en samtale med en partifælle, at hun ikke evnede eller lystede at lytte efter de svar, som hun nu så ivrigt efterlyser.

Jeg vil ikke misbruge Folketingets tid ved at gentage mine svar. Jeg må bede fru Pia Gjellerup om at læse sig frem til dem. Og i øvrigt står mit tilbud ved magt: fru Pia Gjellerup kan til enhver tid få endnu en kopi af »Balance 97«, som var Det Konservative Folkepartis finanslovudspil.

Finansministerens besvarelse efterlader det indtryk, at regeringen er totalt forblændet af de resultater, den øjeblikkelige vækst fører med sig. Det er både kortsigtet og farligt.

Til trods for at finansministeren havde et langt indlæg og kom vidt omkring, blev der alligevel ikke plads til at kommentere de advarsler, som vismændene er kommet med, og som vi andre har fremlagt i dagens løb. Vi fik ikke noget at vide om, hvordan regeringen forholder sig til de grundlæggende problemer, som ligger og lurur lige under overfladen på dansk økonomi.

Vi fik ikke noget at vide om, hvad regeringen vil gøre den dag, de milde konjunkturvinde vender til stiv kuling. Vismændene peger på, at forbedringen af den offentlige økonomi alene skyldes den gunstige konjunktursituation, vi befinder os i i øjeblikket.

Jeg savner finansministerens bud på, hvad han vil gøre for at forbedre konkurrenceevnen, som er vital for hele vores samfunds fremtid, den konkurrenceevne, som er faldet med ikke mindre end 6 pct., siden Nyrupregeringen tog over.

Hvad vil regeringen gøre for at undgå, at betalingsbalancen allerede i 1998 ender på et nul? Det solide overskud på betalingsbalancen, som vi fik skabt under de borgerlige regeringer, er i 1998 sat over styr, hvis man bare lader stå til.

Jeg vil meget gerne bede finansministeren om at forholde sig til virkelighedens verden og ikke

til eget skønmaleri, for jeg mener faktisk, at det er dybt alvorligt, hvis vi ikke i tide sikrer dansk økonomi en buffer til at stå imod, når presset bliver større. Vi ved allerede nu, at energiindtægterne fra Nordsøen forsvinder på lidt længere sigt, og vi ved også, at vi får flere ældre, som vil øge den offentlige forsørgerbyrde.

Alene de to ting vil lægge et massivt pres på både betalingsbalancen og de offentlige budgetter og det inden for overskuelig tid. Vi ved, det er nu, vi kan gennemføre de omlægninger og nødvendige reformer, som skal til. Vi kan gøre det på en god og ordentlig måde for de involverede. Men vi ved også, at jo længere vi venter, jo sværere bliver det.

Hvad er finansministerens bud på de grundlæggende problemer, som vi rent faktisk står med, og som vismændene gentagne gange har fremhævet? Vismændenes største bekymring er jo i øjeblikket den, at netop regeringen og finansministeren, som jeg kan se er dybt optaget af at tale med andre her i salen, jo ikke forholder sig til virkelighedens verden og overser de grundlæggende problemer, som popper op om ganske få år.

Det er ærgerligt, at vi står her kort før jul ved afslutningen af en lang finanslovdebat med en regering, som nægter at se virkeligheden i øjnene. Vi står over for et nyt år, 1997, hvor regeringens økonomiske sikkerhedsnet her i Folketinget består af Enhedslisten og SF, og alligevel synes finansministeren, at det hele jo går meget godt.

Jeg håber naturligvis, at finansministeren får ret, men jeg er overbevist om, at han ikke har en jordisk chance for at få ret, medmindre han er parat til at gennemføre nogle initiativer. Og hvis der er noget, den finanslov, vi om lidt stemmer om, dokumenterer, så er det netop, at statsministerens reformpause er blevet gennemført med stor effektivitet. Der er ikke skygge af reforminitiativer i den finanslov, vi vedtager om et øjeblik. Det er i virkeligheden det største problem med den.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg har hverken efterlyst debat eller efterlyst svar i mit indlæg her for et øjeblik siden. Jeg har glædet mig over, at vi har haft 2 dages fremragende debat, og jeg kunne konstatere, at vi har fået nogle meget klare svar forstæet på den måde, at dels er der ting, som Venstre og De Konservative ikke kan svare på, dels er der